

Cometen

n 8 den 18 november 1957 Red. Rindby stad. 25 årg.

En oppsigelse av pikene på Amundat.

Da jeg var på samfunnsreise lørdag, baft
jeg en jente som synt ikke kunne frakte
i blanke til. Til slutt gikk jeg
meg ikke lenger, jeg gikk og bød
kunne danse. Og det hadde hun selv sagt
ikke noe annet. Og merket at siden danset
jeg med henne. Jeg skjønte at her var
hennes i la stå til, for hun hadde en
midlertidig forsoning, og av mine kamerater
fordetke at det var så vidt hun var i
billebrøyen mine mellom bygdene hennes.

Da det var slutt, var det selv sagt at
jeg måtte ha henne med ut i sparske.

Tilens gjette til Collets hus, for der
var det fest. Uansett jeg stod i spille på
automaten, forsvant hun for meg, men
til slutt fant jeg henne i dansesalen sammen

med en annen bar. Da kjente jeg
at blodet sprang i hodet på meg.
Med alle slags løkke greier fikk jeg
kunne fra den fyren og da lurte jeg
med meg selv at når slik skulle
ikke gjenta seg. Jeg tok kunne med
meg selv i menneskemot og tenne på
meg følge seg hjemme. Og på turen
rund til Liba, fikk jeg rede på hva
turen var for. Han var fra Steiger,
og det kunne jeg bruke meg, for der er
jo en fyre som har stor saueavl og
han får jo firstpremie alltid på feskene.
Da her var nettopp det vidunderlige
slaukjøft en kunne bruke seg.

På tilbake turen lurte jeg med meg
selv at det må settes i utvilsomt en
bestemt tid alle gjentene i Chuvudal at
de ikke har noen spanser, og især må
de jeg skal glemte til Glampfod og
br der.

Venlig hilsen

Fruentungjenta

Det er en interessant fin minustidens kull
og ungdommer er danna og står og pratar.

7 Samstien hører en, som så mange ganger
for "Skal vi ikke gå innover under en tur".
Jen, dette framleggjet akseptens av alle.

Og så kommer det i vei. Blant ungdommer
er det en fremmed gjente som vistnok
er fra "Kasjebliuefaringen", Jo går sammen
med bigskulelederen. Bliitt kommer
en kan seklunde indover. Det er Olsen.
Han stikker seg i grifta og blir med.
Han ser fremmedgjenta og blir nygjerrig.
Han tenner seg inn på minime kenne og
stir av en prat med ho. Og blant annet
hører man: "Ha du hørt nettopp ifra ho
Bolla da siste?" men da settes på
spalten i å le og da sier de: "Du kan
gjode på feil side." Men Olsen test
ikke høre, Han fortsetter med pratens
"Da var et godt fint me i kald, men han
i jo kall." Men da greier ikke gjentene
å holde seg lenger. De begynner å le igjen
og da skjønner Olsen at det er han de lurte
og bliitt smiler han. "Vei jeg skal no gå
etter segskelen." og så går han. I hantene
hans kommer det noe lenger. Det var faken
og skulle seg ikke på på en annen
gjente, lurte han, da han ser segklunde
indover seg. En lime senere kommer han
innover igjen. Ungdommer har da smilt
og er på seg hjemme. De stopper opp da
de møter Olsen. "Vei, det er min no ikke
igå himm no. Da e da liddig endå. Kom
no og slung med i innover segur en tur

i det fine net. "Men alle Svarene.
Det var da søren og skulle jeg ikke få
gangs med gjenta no kesser." Sædige bare
for seg sjø. Han står ei stund og
sæntar mot til seg, så går han bort
til gjenta. "Kom no å gi med innover veien,
men ho min og sier seg og veit ikkje ho
ho skal gøre. Endelig har han fått gjenta
på tina. Han er nesten svipt eller å
ha lita fram dia beste og mest lakkende
orden for å få ho med. Om ei stund er de
ute om segsvilde. Det er bene syphelen
hans som ligg usom i grøfte. Men han
blir ikke liggende men hengende. Ungdommen
siger utover veien og alt er stille igjen i
midnattstimen, leire mærene lyser og gjør
alt vakker omkring. En gang ut på natten
kommer de utover igjen, og Olsen skal ha
syphelen, men abt, den er borte, som
stønk i jorda. De skinner rundt til alle
kanter. Flåkelig sier gjenta. "Ser du
den store stjerna der?" "Ja det gjør
jeg" sier han, men dette er noe nart.
"Går så hunden og, no skjønner jeg
hvad det er. Det er gjenstrimmet i syphel-
lykte mi." X

Snakk aldri for høyt.

To kuer møttes på Løvsengen. Den ene
var et unangjelt og den andre var
en kvinne. Jeg kunne ikke se hvem
det var for det var så mørkt og så
gav eg et godt stykke fra der de stod
De kom i hørlig prat med hverandre. Jeg fikk
ikke høre alt, men her er nok av det:
"Har du hørt om den gjenta som var
hos Oddoy, de var ute onsdag kveld, og
da var det jo en kur som vanlig når hun
kommer en ny gjenta på gården, kan
du gjette hvem det var?" "Ja, det er vel
ikke vanskelig. Det var selvfølgelig han -
"Kjøst hi stille, det kan være nok som
hinner på oss." "Ja altså han som alltid
dreg av med gjentene som bjør. Men har
du hørt at han **Wappet** er kjennet
på hjepenn." "Ja eg hørte det og da
Lutken eg at ho." "Kjøst hi stille."
"Ja altså ho som har brevetske med han.
Men det er vel allikevel bra å komme i
merare kontakt. Ja det er meg bjør som
hender, men det er ikkje nok med det. Har
du hørt om hansen?" "Kjøst hi stille."
"Altså ho som hadde på yttreida i den der
avholdslytte som for og springe etter. Han
sår at ho er så påhengende, men eg

brun nu at det er heller ikke som
er påbegyndt. - Ja det er så det, men
det er bare om at de finder mere i kassen
sig på og ikke på og slæg i en på vejen
for det er jo ingen fremtid, bare og på
for Jørgen og han ville de er jo ikke og
sige siden de begynder i lag.

Hilsen Lygt til Stille.